Autor Guste Santini
Četvrtak, 21 Lipanj 2001 21:07

U samo nekoliko mjeseci imao sam čast – zahvaljujući “Osiguranju Zagreb” – posjetiti ponosni Dubrovnik. koji je čaroban iako ga sunce tih dana nije milovalo. Grad I svi njegovi djelovi mogli bi nam ispisati biblioteke te divne I slavne prošlosti. To bi mogao I svaki “izglancani” kamen na Stradunu. Tko da opiše ljepotu Dubronika? Kako da čovjek ostane miran na tu ljepotu, dostojanstvo i otvorenost? Ponekad čovjek poželi da bude pjesnik ali kada se nađe u Dubrovniku tada pjesme mogu samo najbolji pjevati. Ja sasvim sigurno nemam tih talenata i zato neću pisati o Dubrovniku.

Želim reći nešto o ljudima koji su u zadnjih desetak godina toliko toga prošli i ostali – dobri ljudi. Čim sletite u Dubrovnik dočekuje vas iskrena ljepota i odmah se osjetite tako „domaćim“ da odmah prestaje ono „prilagođavanje novim uvjetima“. Odmah postajete njihov i svoj – utapate se u cjelinu zadržavajući svoje određenje I preuzimate ljepotu sredine u koju ste ušli. Tu nema malih i velikih ljudi tu su samo divni ljudi. Posebno su predivne žene čija se imena ne mogu nabrojiti – recimo da su sve bile Zorice - jer ovaj napis ne bi dugo vremena mogao preći sa pisaće mašine na web-stranicu. Zato hvala vam na pruženim ljepotama lijepe ŽENE. Očito je samo Bog mogao iz besmislenog rebra učiniti takvo savršenstvo.

(Stara Republika) Dubrovnik u kojem se nisu donosile odluke kada je bilo jugo (koliko mudrosti u toj odluci), životari danas da bi sutra živio kao subjekt u okviru svoje Hrvatske integriran u globalno tržište. Ipak, iako je još uvijek periferija o kojoj se ne vodi dovoljno računa, Dubrovnik zna da je dijamant Hrvatske i, usprkos svim nedaćama, odlučno stupa u pravcu globalizacije. I danas njeguje svoju povijest, posebno događanja u proteklom desetljeću, u kojoj nalazi snagu za vrijeme kada će se koncepcija i strategija razvoja Hrvatske smisleno provoditi na zadovoljstvo svih građana Republike Hrvatske.

Naučio sam mnogo od mojih dubrovačkih prijatelja. Prije svega tu je vjera u Hrvatsku ali ne populistička i poltronska već kreativna i djelatna - jednom rječju - osmišljena.

Iako postoje negodovanja zbog olake prodaje obiteljskog srebra njegovi građani imaju dovoljno dostojanstva i ponosa - ne da samo vjeruju - da mjenjaju i upravljaju sa ciljevima koje postavi Hrvatska na doborobit hrvatskog društva i građana Dubrovnika.

Usprkos svim nedaćama koje prate turizam Dubrovnik ovih dana postaje kozmopolitski grad u kojem se spajaju toliko kultura, rasa, uzajamno se poštivajući I razumjevajući što povećava njegovo blještavilo. Ipak, pored svega čovjek postaje tužan kad vidi tolike potencijale koje imamo I kako ih se olako “rješavamo”. Odista bi bilo izvanredno kada bi predstavnici vlasti inkognito posjetili Dubrovnik I sačinili ekonomsku analizu koja bi im omogučila dijagnozu koja pokazuje kako je hrvatska privreda u lošem zdravstvenom stanju ali je ipak organizam koji osmišljenom terapijom može u kratkom vremenu ozdraviti. Dubrovnik ovih dana jasno pokazuje kako je moguće raspoložive resurse učinkovito koristiti. Dubrovčani pokazuju da ova zemlja ima znanja. Oni pokazuju svoju širinu i brigu za hrvatsku zajednicu čiji su nedjeljivi dio. Bilo je dovoljno prisustvovati otvorenju podružnice „Osiguranja Zagreb“ pa da se shvati kako je u stotinjak kvadrata živila Hrvatska za kakvu je svi želimo i kakva ona objektivno može biti. S ljubavlju je „Osiguranje Zagreb“ došlo u Dubrovnik a on mu već danas vraća istom mjerom. I neka svaki onaj koji sumlja u potrebu nacionalne financijske industrije pita osiguranike iz

Dubrovnika "Osiguranja Zagreb" da li nam je potrebna nacioanlna financijska industrija?

Na kraju želim istaći da je Dubrovnik primjer koji bi valjalo izučiti i, općenito učiti iz tih i takvih iskustava, kako bi se što prije i što učinkovitije pokrenuo privredni stroj Hrvatske.

21.06.2001
Dubrovnik
Guste Santini